

UNIA EUROPEJSKA EUROPEJSKI FUNDUSZ SPOŁECZNY

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w projekcie

"Innowacyjna dydaktyka bez ograniczeń – zintegrowany rozwój Politechniki Łódzkiej – zarządzanie Uczelnią, nowoczesna oferta edukacyjna i wzmacniania zdolności do zatrudniania osób niepełnosprawnych"

Politechnika Łódzka Instytut Automatyki

90-924 Łódź, ul. Żeromskiego 116, tel. 042 631 28 83 www.kapitalludzki.p.lodz.pl

Michał Tadeusiewicz Sygnały i systemy dynamiczne Część I

Zadanie nr 32 - Dostosowanie kierunku Automatyka i Robotyka do prowadzenia studiów niestacjonarnych (z wykorzystaniem e-learningu)

KAPITAŁ LUDZKI UNIA E NARODOWA STRATECIA SPÓJNOŚCI FUNDUS

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

1. Opis i właściwości sygnałów i systemów

1.1. Opis i właściwości sygnałów

Implus Diraca Funkcja pomocnicza dla mniejszego ε Funkcja pomocnicza $\blacktriangle \varDelta_{\varepsilon}(t)$ $\mathbf{A} \Delta_{\varepsilon}(t)$ 1 ____ Е 1 ε 0 Е Rys. 1.7 0 3 Rys. 1.8 $\int_{-\infty}^{\infty} \Delta_{\varepsilon}(t) \mathrm{d}t = \varepsilon \cdot \frac{1}{\varepsilon} = 1$ (1.2) $-\infty$ Δ Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Politechnika Łódzka Instytut Automatyki

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta(t - t_0) \mathrm{d}t = 1.$$
 (1.7)

Stad

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(t) \delta(t - t_0) dt = f(t_0)$$
(1.8)

Dyskretna funkcja jednostkowa

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Definicja impulsu Diraca

$$\delta(t) = \lim_{\varepsilon \to 0} \Delta_{\varepsilon}(t)$$

$$\delta(t) = \begin{cases} 0 & \text{dla} & t \neq 0 \\ \infty & \text{dla} & t = 0 \end{cases}$$
(1.3)

$$\int_{-a}^{a} \delta(t) dt = 1 \qquad a > 0 \qquad (1.4)$$

Całkowanie funkcji pomnożonej przez przesunięty impuls Diraca

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(t) \delta(t - t_0) \mathrm{d}t \qquad (1.5)$$

Zależności pomocnicze

$$f(t)\delta(t-t_0) = f(t_0)\delta(t-t_0)$$
 (1.6)

Politechnika Łódzka tut Automatyki

Opis aproksymującego impulsu prostokątnego dla $t \in (t_k, t_{k+1})$

Opis aproksymowanego schodowo sygnału x(t)

$$\sum_{k=0}^{\infty} \mathbf{x}(t_k) \varepsilon \Delta_{\varepsilon}(t - t_k)$$
(1.13)

$$\varepsilon
ightarrow 0$$
, $t_k
ightarrow au$, au - zmienna ciągła, $arDelta_arepsilon(t)
ightarrow \delta(t)$

$$\mathbf{x}(t) = \int_{t_0}^{\infty} \mathbf{x}(\tau) \delta(t-\tau) \mathrm{d}\,\tau \qquad t > t_0 \qquad (1.14)$$

 $t_0 \rightarrow -\infty$

Wzór splotowy określający sygnał czasu ciągłego

$$\mathbf{x}(t) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(\tau) \,\delta(t-\tau) \,\mathrm{d}\,\tau \tag{1.15}$$

7

Opis równoważny

Reprezentacja sygnału czasu dyskretnego

Przykład sygnału czasu dyskretnego

 $x(n) = x(-1)\delta(n+1) + x(0)\delta(n) +$

$$+ x(1)\delta(n-1) + x(2)\delta(n-2) =$$

= $\sum_{k=-1}^{2} x(k)\delta(n-k)$

Wzór splotowy określający sygnał czasu dyskretnego

$$\mathbf{x}(\mathbf{n}) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(k) \delta(\mathbf{n} - k)$$
(1.17)

8

Opis sygnału z rys. 1.13 $x(n) = -\delta(n+1) + \delta(n) + 2\delta(n-1) + 3\delta(n-2)$ (1.16)

1.2. Opis i właściwości systemów Klasyfikacja systemów

System określamy jako operację matematyczną przekształcającą sygnał wejściowy w sygnał wyjściowy

System czasu ciągłego

Rys. 1.14(a)

System czasu dyskretnego

Rys. 1.14(b)

Definicja

System czasu ciągłego jest liniowy, jeżeli zachodzi zależność

$$f(c_1x_1(t) + c_2x_2(t)) = c_1f(x_1(t)) + c_2f(x_2(t))$$

System czasu dyskretnego jest liniowy, jeżeli zachodzi zależność

$$f(c_1x_1(n) + c_2x_2(n)) = c_1f(x_1(n)) + c_2f(x_2(n))$$

System czasu ciągłego, przekształcający sygnał wejściowy x(t) w sygnał wyjściowy y(t), jest stacjonarny, jeżeli jego odpowiedzią na sygnał x(t-h) jest y(t-h), dla każdego *t* i dowolnego *h*.

System czasu dyskretnego, przekształcający sygnał

ROPEJSKA ROPEJSKI DLECZNY

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

wejściowy x(n) w sygnał wyjściowy y(n), jest stacjonarny, jeżeli jego odpowiedzią na sygnał x(n-N) jest y(n-N), dla każdego (całkowitego) *n* i dowolnego (całkowitego) *N*.

Odpowiedź liniowego i stacjonarnego systemu czasu ciągłego

System pobudzany różnymi sygnałami wejściowymi

Politechnika Łódzka Instytut Automatyki

Odpowiedź systemu na sygnał wejściowy $\varDelta_{\varepsilon}(t)$

$$\Delta_{\varepsilon}(t) \to h_{\Delta}(t)$$

Odpowiedź systemu na sygnał wejściowy opisany wzorem (1.18)

$$\sum_{k=0}^{\infty} \mathbf{x}(t_k) \varepsilon \mathbf{h}_{\Delta}(t-t_k)$$
 (1.19)

Przypadek graniczny $\varepsilon \rightarrow 0$

$$\varepsilon \to 0 \qquad \Delta_{\varepsilon}(t) \to \delta(t) \qquad h_{\Delta}(t) \to h(t)$$

Odpowiedź systemu na sygnał wejściowy x(t) pokazany na rys. 1.11

$$y(t) = \int_{t_0}^{\infty} x(\tau) h(t-\tau) d\tau \qquad (1.20)$$

Odpowiedź systemu na dowolny sygnał wejściowy

 $\mathbf{x}(t)$

$$y(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x(\tau) h(t-\tau) d\tau \qquad (1.21)$$

Odpowiedź liniowego i stacjonarnego systemu czasu dyskretnego

System pobudzany różnymi wymuszeniami

11

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Reprezentacja splotowa dowolnego systemu wejściowego

$$x(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k) \delta(n-k)$$
(1.22)

Odpowiedź systemu na różne pobudzenia

$$\delta(n) \to h(n)$$

$$\delta(n-k) \to h(n-k)$$

$$x(k)\delta(n-k) \to x(k)h(n-k)$$

$$\sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)\delta(n-k) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)h(n-k)$$

Odpowiedź systemu na dowolny sygnał wejściowy

$$y(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)h(n-k)$$
(1.23)

Politechnika Łódzka Instytut Automatyki Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

12

2. Transformacja Laplace'a

2.1. Zależności podstawowe

f(t) - funkcja czasu ciągłego Definicja

$$F(s) = \int_{0}^{\infty} f(t) e^{-st} dt \qquad (2.1)$$

 $\mathbf{s} = \mathbf{\sigma} + \mathbf{j}\boldsymbol{\omega}$ - zmienna zespolona (pulsacja zespolona)

$$F(\mathbf{s}) = \mathcal{L}(f(t))$$
$$f(t) = \mathcal{L}^{-1}(F(\mathbf{s}))$$

Warunek istnienia transformaty Laplace'a Istnieją M > 0 i c > 0, takie, że $|f(t)| \le Me^{ct}$ dla każdego t > 0

Przykład 2.1

$$f(t) = e^{at}$$
, a – liczba rzeczywista
Transformata Laplace'a funkcji $f(t)$
 $F(s) = \int_{0}^{\infty} e^{at} e^{-st} dt = \int_{0}^{\infty} e^{-(s-a)t} dt = \frac{-1}{s-a} e^{-(s-a)t} \Big|_{0}^{\infty}$
Założenie $\sigma = \operatorname{Re}(s) > a$
 $e^{-(s-a)t} = e^{-(\sigma-a)t} e^{-j\omega t} \rightarrow 0$, gdy $t \rightarrow \infty$
 $F(s) = \mathcal{L}(e^{at}) = \frac{1}{s-a}$ (2.2)
Wzór (2.2) zachodzi również dla zespolonej liczby a

13

Przykład 2.2 1(t) - funkcja jednostkowa $\mathcal{L}(\mathbf{1}(t)) = \int_{0}^{\infty} \mathbf{1}(t) \mathbf{e}^{-st} \mathrm{d}t = \int_{0}^{\infty} \mathbf{e}^{-st} \mathrm{d}t = -\frac{1}{s} \mathbf{e}^{-st} \Big|_{0}^{\infty}$ Założenie $\sigma = \operatorname{Re}(s) > a$, wówczas $\lim_{t \to \infty} e^{-st} = 0$ $\mathcal{L}(1(t)) = \frac{1}{s}$ (2.3)Transformacja Laplace'a funkcji określonych dla $t \in (-\infty, \infty)$ (a) ≰ e^{−at} a>0 0

14

2.2. Podstawowe właściwości transformacji Laplace'a

Jednoznaczność

Z równości

$$\mathcal{L}(f_1(t)) = \mathcal{L}(f_2(t)) = F(s)$$

wynika

$$\int_{0}^{\infty} \left| f_1(t) - f_2(t) \right| \mathrm{d}t = 0$$

Funkcje $f_1(t)$ i $f_2(t)$ mogą być różne tylko w punktach nieciągłości

Liniowość

$$\mathcal{L}(c_{1}f_{1}(t) + c_{2}f_{2}(t)) = c_{1}F_{1}(s) + c_{2}F_{2}(s) \quad (2.4)$$

$$\mathcal{L}(c_{1}f_{1}(t) + c_{2}f_{2}(t)) = \int_{0}^{\infty} (c_{1}f_{1}(t) + c_{2}f_{2}(t))e^{-st}dt =$$
$$= c_{1}\int_{0}^{\infty} f_{1}(t)e^{-st}dt + c_{2}\int_{0}^{\infty} f_{2}(t)e^{-st}dt = c_{1}F_{1}(s) + c_{2}F_{2}(s)$$

Przykład 2.3

$$\cos \omega t = \frac{1}{2} \left(e^{j\omega t} + e^{-j\omega t} \right)$$
$$\mathcal{L} (\cos \omega t) = \mathcal{L} \left(\frac{1}{2} e^{j\omega t} + \frac{1}{2} e^{-j\omega t} \right) =$$
$$= \frac{1}{2} \mathcal{L} \left(e^{j\omega t} \right) + \frac{1}{2} \mathcal{L} \left(e^{-j\omega t} \right) =$$
$$= \frac{1}{2} \frac{1}{2} \frac{1}{s - j\omega} + \frac{1}{2} \frac{1}{s + j\omega} = \frac{1}{2} \frac{2s}{s^2 + \omega^2} = \frac{s}{s^2 + \omega^2}$$

15

Podobnie otrzymujemy

$$\mathcal{L}\left(\sin\omega t\right) = \frac{\omega}{\mathbf{s}^2 + \omega^2} \tag{2.5}$$

Liniowość odwrotnej transformacji Laplace'a

$$\mathcal{L}^{-1}(k_1F_1(s) + k_2F_2(s)) =$$

= $k_1\mathcal{L}^{-1}(F_1(s)) + k_2\mathcal{L}^{-1}(F_2(s))$ (2.6)

Transformata pochodnej

$$\mathcal{L}\left(\frac{\mathrm{d}f(t)}{\mathrm{d}t}\right) = \mathbf{s}F(\mathbf{s}) - f(0) \tag{2.7}$$

Przykład 2.4

$$\frac{\mathrm{d}x(t)}{\mathrm{d}t} + x(t) = \sin 2t + 2\cos 2t \qquad x(0) = 0$$

$$\mathcal{L}\left(\frac{\mathrm{d}x(t)}{\mathrm{d}t}\right) + \mathcal{L}\left(x(t)\right) = \mathcal{L}\left(\sin 2t\right) + 2\mathcal{L}\left(\cos 2t\right)$$
$$sX(s) - x(0) + X(s) = \frac{2}{s^2 + 4} + 2\frac{s}{s^2 + 4}$$
$$X(s) = \frac{1}{s+1} \cdot \frac{2(s+1)}{s^2 + 4} = \frac{2}{s^2 + 4}$$
$$x(t) = \sin 2t$$

Transformata całki

$$\mathcal{L}\left(\int_{0}^{t} f(\tau) \mathrm{d}\tau\right) = \frac{1}{s}F(s) \qquad (2.8)$$

Dowód

Oznaczamy

$$g(t) = \int_{0}^{t} f(\tau) \mathrm{d} \tau$$

16

wówczas zachodzi

$$\frac{\mathrm{d}g(t)}{\mathrm{d}t} = f(t) \quad \text{oraz} \quad g(0) = \int_{0}^{0} f(\tau) \mathrm{d}\tau = 0$$

Na podstawie właściwości dotyczącej transformaty pochodnej:

$$F(s) = \mathcal{L}\left(\frac{\mathrm{d}g(t)}{\mathrm{d}t}\right) = sG(s)$$

Stąd wynika

$$G(s) = \frac{1}{s}F(s)$$

Przykład 2.6

$$r(t) = \int_{0}^{t} \mathbf{1}(\tau) \mathrm{d}\,\tau = t \cdot \mathbf{1}(t)$$

Przykład 2.7

$$\int_{0}^{t} \delta(\tau) d\tau = \begin{cases} 0 & t < 0 \\ 1 & t > 0 \end{cases} = \mathbf{1}(t)$$
$$\mathcal{L}\left(\int_{0}^{t} \delta(\tau) d\tau\right) = \frac{1}{s}$$

 $\mathcal{L}(r(t)) = \frac{1}{s}\mathcal{L}(1(t)) = \frac{1}{s^2}$

Korzystając z właściwości dotyczącej transformaty całki otrzymujemy

$$\frac{1}{s} \mathcal{L}(\delta(\tau)) = \frac{1}{s}$$
$$\mathcal{L}(\delta(\tau)) = 1$$
(2.10)

17

(2.9)

Twierdzenie o przesunięciu

Rozpatrujemy funkcje f(t), f(t)1(t) oraz f(t-h)1(t - h)

Zachodzi zależność

$$\mathcal{L}\left(f(t-h)\mathbf{1}(t-h)\right) = e^{-sh}F(s) \qquad (2.11)$$

Dowód

$$\mathcal{L}\left(f(t-h)\mathbf{1}(t-h)\right) = \int_{0}^{\infty} f(t-h)\mathbf{1}(t-h)e^{-st}dt$$

Oznaczamy

t-h=x

$$\mathcal{L}\left(f(t-h)\mathbf{1}(t-h)\right) = \int_{-h}^{\infty} f(x)\mathbf{1}(x)e^{-s(x+h)}dx = e^{-sh}\int_{0}^{\infty} f(x)e^{-sx}dx = e^{-sh}F(s)$$

18

Twierdzenie o wartościach granicznych

$$x(0^{+}) = \lim_{s \to \infty} sX(s)$$
 (2.13)

$$\lim_{t \to \infty} x(t) = \lim_{s \to 0} sX(s)$$
(2.14)

2.3. Odwrotna transformata Laplace'a

F(s) - funkcja wymierna o stopniu licznika mniejszym od stopnia mianownika

$$f(t) = \sum_{j=1}^{\infty} \operatorname{res}_{s=\rho_j} \left(F(s) e^{st} \right)$$
(2.15)

Biegun prosty (pojedynczy) funkcji G(s)

$$\operatorname{res}_{s=\rho} G(s) = \lim_{s \to \rho} \left[(s - \rho) G(s) \right]$$
(2.16)

19

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Przykład 2.8

Dany sygnał f(t)

Rys. 2.3

Wyrażamy f(t) w zależności od funkcji jednostkowej

$$f(t) = 1(t) - 1(t - h)$$
$$F(s) = \mathcal{L}(1(t) - 1(t - h)) = \frac{1}{s} - \frac{1}{s}e^{-sh} = \frac{1}{s}(1 - e^{-sh})$$

Biegun *I*-krotny funkcji
$$G(s)$$

$$\operatorname{res}_{s=\rho} G(s) = \lim_{s \to \rho} \left(\frac{1}{(I-1)!} \frac{d^{I-1}}{ds^{I-1}} F(s)(s-\rho)^{I} \right)$$

Przykład 2.9

$$F(s) = \frac{2s+1}{(s-2)^2(s+3)}$$
(2.18)

$$f(t) = \sum_{j=1}^{2} \operatorname{res}_{s=p_j} \left(F(s)e^{st}\right)$$

$$p_1 = 2 \quad (l=2) \qquad p_2 = -3 \quad (l=1)$$

$$\operatorname{res}_{s=2} \left(F(s)e^{st}\right) = \lim_{s \to 2} \frac{d}{ds} \left((s-2)^2 \frac{2s+1}{(s-2)^2(s+3)}e^{st}\right) =$$

$$= \lim_{s \to 2} \left(\frac{5}{(s+3)^2}e^{st} + \frac{2s+1}{s+3}te^{st}\right) = \frac{1}{5}e^{2t} + te^{2t}$$

$$\operatorname{res}_{s \to -3} \left(F(s) e^{st} \right) = \lim_{s \to -3} \left((s+3) \frac{2s+1}{(s+2)^2 (s+3)} e^{st} \right) =$$
$$= -\frac{1}{5} e^{-3t}$$
$$f(t) = \frac{1}{5} e^{2t} + t e^{2t} - \frac{1}{5} e^{-3t}$$

Rozkład na ułamki proste

$$F(s) = rac{n(s)}{d(s)}$$

Bieguny proste

$$F(s) = \frac{n(s)}{d(s)} = \alpha \frac{n(s)}{(s - p_1)(s - p_2)\dots(s - p_m)} \quad (2.19)$$

Przykład 2.10

Dana funkcja wymierna

$$F(s) = \frac{1}{(s+2)(s+5)}$$

Rozkład funkcji F(s) na ułamki proste

$$F(s) = \frac{k_1}{(s+2)} + \frac{k_2}{(s+5)}$$

$$k_1 = \lim_{s \to -2} \frac{1}{s+5} = \frac{1}{3}$$
 $k_2 = \lim_{s \to -5} \frac{1}{s+2} = -\frac{1}{3}$

21

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Rozkład funkcji F(s) na bieguny proste

$$F(s) = \sum_{l=1}^{m} \frac{k_l}{s - p_l}$$
 (2.20)

Mnożymy obie strony równania (2.20) przez $(s - p_1)$

$$(s - p_1)F(s) = k_1 + \sum_{l=2}^{m} \frac{k_l}{s - p_l}(s - p_1)$$
 (2.21)

Stąd wynika

$$k_1 = \lim_{s \to p_1} (s - p_1) F(s)$$

Ogólnie

$$k_{I} = \lim_{s \to p_{I}} (s - p_{I})F(s)$$
 $I = 1, ..., m$ (2.22)

$$\lim_{s \to p_1} (s - p_1)^2 F(s) = k_{11}$$

Obliczenie współczynnika k_{12}

$$(s - p_1)^2 F(s) =$$

= $k_{11} + k_{12}(s - p_1) + \sum_{l=2}^m (s - p_1)^2 \frac{k_l}{s - p_l}$ (2.25)

$$\frac{d}{ds}((s-p_1)^2 F(s)) =$$

$$= k_{12} + \sum_{l=2}^m k_l \frac{2(s-p_1)(s-p_l) - (s-p_1)^2}{(s-p_l)^2}$$

$$\lim_{k \to \infty} \frac{d}{s}((s-p_1)^2 F(s)) = k_{12} + k_$$

$$\lim_{s \to p_1} \frac{d}{ds} \left((s - p_1)^2 F(s) \right) = k_{12}$$
 (2.26)

22

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

$$f(t) = \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{1}{(s+2)(s+5)}\right) = \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{1}{3}(s+2)\right) + \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{-1}{3}(s+5)\right) =$$
$$= \frac{1}{3}e^{-2t} - \frac{1}{3}e^{-5t}$$

Biegun dwukrotny

$$F(s) = \frac{n(s)}{(s - p_1)^2 (s - p_2) \dots (s - p_m)} \quad (2.23)$$

Rozkład funkcji F(s) na ułamki proste

$$F(s) = \frac{k_{11}}{(s-p_1)^2} + \frac{k_{12}}{s-p_1} + \sum_{l=2}^{m} \frac{k_l}{s-p_l} \quad (2.24)$$

Obliczenie współczynnika k_{11}

Wyznaczenie funkcji
$$f(t)$$

$$f(t) = \mathcal{L}^{-1}(F(s)) =$$

$$= \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{k_{11}}{(s-p_1)^2}\right) + \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{k_{12}}{s-p_1}\right) + \sum_{l=2}^m \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{k_l}{s-p_l}\right)$$

$$f(t) = \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{k_{11}}{(s-p_1)^2}\right) + k_{12}e^{p_1t} + \sum_{l=2}^m k_l e^{p_lt} \qquad (2.27)$$

Obliczenie pierwszego członu po prawej stronie równania (2.27)

$$\mathcal{L}^{-1}\left(\frac{k_{11}}{(s-p_1)^2}\right) = k_{11}\mathcal{L}^{-1}\left(\frac{1}{(s-p_1)^2}\right)$$

Zależności pomocnicze

$$\mathcal{L}(t) = \frac{1}{s^2} \tag{2.28}$$

$$\mathcal{L}\left(g(t)e^{kt}\right) = \int_{0}^{\infty} g(t)e^{-(s-k)t} = G(s-k) \quad (2.29)$$

Na podstawie (2.28) i (2.29)

$$\mathcal{L}^{-1}\left(\frac{1}{(s-p_{1})^{2}}\right) = te^{p_{1}t}$$
(2.30)

Uwzględniając (2.30) w (2.27) otrzymujemy

$$f(t) = k_{11}te^{p_1t} + k_{12}e^{p_1t} + \sum_{l=2}^m k_l e^{p_lt} \qquad (2.31)$$

Przykład 2.11

Dana funkcja

$$F(s) = \frac{s+3}{(s+1)(s^2+2s+2)}$$

23

Wyznaczanie biegunów funkcji
$$F(s)$$

$$(s+1)(s^2+2s+2)=0$$

$$p_1 = -1$$
 $p_2 = -1 - j$ $p_3 = p_2^* = -1 + j$

Rozkład F(s) na ułamki proste

$$F(s) = \frac{k_1}{s+1} + \frac{k_2}{s+1+j} + \frac{k_3}{s+1-j} \qquad (2.32)$$

Wyznaczanie współczynników k_1, k_2, k_3

$$k_1 = \lim_{s \to -1} (s+1)F(s) = \lim_{s \to -1} \frac{s+3}{s^2+2s+2} = 2$$

$$k_{2} = \lim_{s \to -(1+j)} (s+1+j)F(s) = \lim_{s \to -(1+j)} \frac{s+3}{(s+1)(s+1-j)} =$$
$$= \frac{-1-j+3}{(-j)(-1-j+1-j)} = \frac{1}{2}(-2+j) = \frac{1}{2}\sqrt{5}e^{j153.4^{\circ}}$$
$$k_{3} = \lim_{s \to -(1-j)} (s+1-j)F(s) = k_{2}^{*} = \frac{1}{2}\sqrt{5}e^{-j153.4^{\circ}}$$

Podstawiamy k_1, k_2, k_3 w (2.32) i wyznaczamy transformatę

$$f(t) = 2e^{-t} + \frac{1}{2}\sqrt{5}e^{j153.4^{\circ}}e^{-(1+j)t} + \frac{1}{2}\sqrt{5}e^{-j153.4^{\circ}}e^{-(1-j)t}$$
$$f(t) = 2e^{-t} + \sqrt{5}\operatorname{Re}\left(e^{j153.4^{\circ}}e^{-(1+j)t}\right) =$$
$$= 2e^{-t} + \sqrt{5}e^{-t}\cos(t - 153.4^{\circ})$$

24

2.4. Podstawy rachunku operatorowego

Równanie prądowego prawa Kirchhoffa w dziedzinie czasu

$$\sum i_k(t) = 0 \tag{2.33}$$

 $\mathcal{L}\left(\sum i_{k}(t)\right)=\mathcal{L}\left(0\right)$

Równanie prądowego prawa Kirchhoffa w dziedzinie częstotliwości

$$\sum I_k(\mathbf{s}) = \mathbf{0} \tag{2.34}$$

Równanie napięciowego prawa Kirchhoffa w dziedzinie częstotliwości

$$\sum U_k(\mathbf{s}) = \mathbf{0} \tag{2.35}$$

Równanie w dziedzinie czasu

$$u(t) = Ri(t) \tag{2.36}$$

Równanie w dziedzinie częstotliwości

$$U(s) = RI(s) \tag{2.37}$$

Cewka

Równanie w dziedzinie czasu

$$u(t) = L \frac{\mathrm{d}i(t)}{\mathrm{d}t} \tag{2.38}$$

$$\mathcal{L}(u(t)) = \mathcal{L}\left(L\frac{\mathrm{d}i(t)}{\mathrm{d}t}\right)$$

25

Równanie w dziedzinie częstotliwości

$$U(s) = sLI(s) - Li(0)$$
 (2.39)

Dla i(0) = 0:

$$U(s) = sLI(s) \tag{2.40}$$

Kondensator

Równanie w dziedzinie czasu

$$u(t) = u(0) + \frac{1}{C} \int_{0}^{t} i(\tau) d\tau$$
 (2.41)

Równanie w dziedzinie częstotliwości

$$U(s) = \frac{u(0)}{s} + \frac{1}{sC}I(s)$$
 (2.42)

U(s) = 0

Dla u(0) = 0

$$\frac{1}{sC}I(s) \tag{2.43}$$

$$Z_R(s) = R$$
 $Z_L(s) = sL$ $Z_C(s) = \frac{1}{sC}$

26

Model cewki

U(s) = sLI(s) - Li(0) (2.45)

Obwód opisany równaniem (2.45)

Rys. 2.5

Model kondensatora

$$U(s) = \frac{u(0)}{s} + \frac{1}{sC}I(s)$$
 (2.46)

Obwód opisany równaniem (2.46)

Rys. 2.6

Transmitancja operatorowa systemów liniowych i stacjonarnych

$$\begin{array}{c|c} x(t) & zerowe \\ \hline X(s) & x(s) \end{array} \begin{array}{c} zerowe \\ y(t) \\ y(s) \end{array} \begin{array}{c} y(t) \\ Y(s) \end{array} \begin{array}{c} H(s) = \frac{Y(s)}{X(s)} \\ H(s^*) = H^*(s) \end{array} \begin{array}{c} (2.47) \\ (2.48) \end{array}$$

27

 $I_{s}(s) = I_{0}(s) + I_{C}(s) =$ = $I_{0}(s) + sCRI_{0}(s) =$ = $(1 + sCR)I_{0}(s)$

Odpowiedź impulsowa i jednostkowa

Odpowiedź impulsowa

 $\mathbf{x}(t) = \delta(t) \to \mathbf{X}(\mathbf{s}) = \mathbf{1}$

28

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Transmitancja widmowa

$$H(j\omega) = H(s), \quad s = j\omega$$
 (2.49)

$$H(j\omega) = |H(j\omega)|e^{j \times H(j\omega)}$$
$$H(-j\omega) = H^*(j\omega) \qquad (2.50)$$

$$\Pi(-j\omega) = \Pi(-j\omega)$$

Przykład 2.12

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

$$Y(s) = H(s)X(s) = H(s)$$
 (2.51)

$$y(t) = h(t) = \mathcal{L}^{-1}(H(s))$$
 (2.52)

Odpowiedź jednostkowa

$$x(t) = 1(t) \rightarrow X(s) = \frac{1}{s}$$
$$Y(s) = H(s)X(s) = \frac{H(s)}{s}$$
(2.53)

$$y(t) = \mathcal{L}^{-1}\left(\frac{H(s)}{s}\right)$$
(2.54)

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

29

3. Transformacja Fouriera

3.1 Wiadomości podstawowe

<u>Definicja</u>

Transformata Fouriera

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t)) = \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t) \,\mathbf{e}^{-\mathbf{j}\omega t} \mathrm{d}t \tag{3.1}$$

Odwrotna transformata Fouriera

$$\mathscr{F}^{-1}(X(j\omega)) = x(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X(j\omega) e^{j\omega t} d\omega \qquad (3.2)$$

Transformata Fouriera (3.1) przekształca sygnał x(t) w dziedzinie czasu w sygnał $X(j\omega)$ w dziedzinie częstotliwości Przykład 3.1

30

Wykres transformaty Fouriera sygnału z rys. 3.1 w funkcji pulsacji ω

Rys. 3.3

Widmo amplitudowe i fazowe $X(j\omega) = \int_{0}^{\infty} x(t) e^{-j\omega t} dt = \int_{0}^{\infty} x(t) (\cos \omega t - j\sin \omega t) dt =$ $= \int_{0}^{\infty} x(t) \cos \omega t dt - j \int_{0}^{\infty} x(t) \sin \omega t dt .$ $\int_{0}^{\infty} x(t) \cos \omega t dt = U(\omega) \quad \int_{0}^{\infty} x(t) \sin \omega t dt = V(\omega)$ $X(j\omega) = U(\omega) - jV(\omega)$ $U(-\omega) = U(\omega)$ $V(-\omega) = -V(\omega)$ $X(-j\omega) = U(\omega) + jV(\omega)$

32

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

$$|X(j\omega)| = |X(-j\omega)| \qquad \measuredangle X(j\omega) = -\measuredangle X(-j\omega)$$

| X(jω)| ↑ widmo amplitudowe, parzysta funkcja ω

T widmo fazowe, nieparzysta funkcja ω

3.2. Właściwości transformacji Fouriera

Liniowość

$$x(t) = c_1 x_1(t) + c_2 x_2(t)$$
 (3.4)

 $\measuredangle X(j\omega)$

$$X(j\omega) = \mathscr{F}(x(t)) = c_1 X_1(j\omega) + c_2 X_2(j\omega)$$
(3.5)

Transformata Fouriera dowolnej kombinacji liniowej sygnałów $x_1(t)$ i $x_2(t)$ jest taką samą kombinacją liniową ich transformat Fouriera $X_1(j\omega)$ i $X_2(j\omega)$.

 α - liczba rzeczywista

Skalowanie

Dowód

 α

> 0
$$u = \alpha t$$

 $\mathscr{F}(\mathbf{x}(\alpha t)) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(\alpha t) e^{-j\omega t} dt = \frac{1}{\alpha} \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(u) e^{-j\frac{\omega}{\alpha}u} du =$
 $= \frac{1}{|\alpha|} \mathbf{x}(j\frac{\omega}{\alpha})$

 $\alpha < 0$

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(\alpha t)) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(\alpha t) \, \mathbf{e}^{-j\omega t} \, \mathrm{d}t = \frac{-1}{\alpha} \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(u) \, \mathbf{e}^{-j\frac{\omega}{\alpha}u} \, \mathrm{d}u =$$
$$= \frac{1}{|\alpha|} \, \mathbf{x}\left(j\frac{\omega}{\alpha}\right)$$

33

Twierdzenie o przesunięciu w dziedzinie czasu

Sygnał x(t), sygnał przesunięty $x(t - t_0)$

 $\mathscr{F}(\mathbf{x}(t)) = \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega)$

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t-t_0)) = \mathbf{e}^{-\mathbf{j}\omega t_0} \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega)$$
(3.8)

Dowód

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t-t_0)) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t-t_0) \, \mathbf{e}^{-j\omega t} \mathrm{d}t =$$
$$= \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t-t_0) \, \mathbf{e}^{-j\omega(t-t_0)} \mathbf{e}^{-j\omega t_0} \mathrm{d}(t-t_0)$$

Podstawienie $u = t - t_0$

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t-t_0)) = \mathbf{e}^{-j\omega t_0} \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(u) \, \mathbf{e}^{-j\omega u} \mathrm{d}u =$$
$$= \mathbf{e}^{-j\omega t_0} \, \mathbf{X}(j\omega)$$

Wniosek

$$\left| \mathbf{e}^{-\mathbf{j}\omega t_{0}} \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega) \right| = \left| \mathbf{e}^{-\mathbf{j}\omega t_{0}} \right| \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega) \right| = |\mathbf{X}(\mathbf{j}\omega)|$$

Widmo amplitudowe sygnału przesuniętego jest takie samo jak sygnału oryginalnego

$$\measuredangle \left(\mathbf{e}^{-\mathbf{j}\omega t_0} \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega) \right) = \measuredangle \left(\mathbf{X}(\mathbf{j}\omega) \right) - \omega t_0$$

35

Twierdzenie o przesunięciu w dziedzinie częstotliwości

 $\sigma(\mathbf{x}(t)) = \mathbf{X}(i_{0})$

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t)) = \mathbf{X}(\mathbf{j}\omega)$$

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t)\mathbf{e}^{\mathbf{j}\omega_0 t}) = \mathbf{X}(\mathbf{j}(\omega - \omega_0))$$
(3.9)

Dowód

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t)\mathbf{e}^{\mathbf{j}\omega_0 t}) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t)\mathbf{e}^{\mathbf{j}\omega_0 t}\mathbf{e}^{-\mathbf{j}\omega t}dt =$$
$$= \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t)\mathbf{e}^{-\mathbf{j}(\omega-\omega_0)t}dt = \mathbf{X}(\mathbf{j}(\omega-\omega_0))$$

Modulacja amplitudowa

$$g(t) = x(t)\cos\omega_0 t \tag{3.10}$$

x(t) - wiadomość, $\cos \omega_0 t$ - nośnik

$$\cos \omega_0 t = \frac{\mathrm{e}^{\mathrm{j}\omega_0 t} + \mathrm{e}^{-\mathrm{j}\omega_0 t}}{2}$$

$$g(t) = \frac{1}{2} x(t) e^{j\omega_0 t} + \frac{1}{2} x(t) e^{-j\omega_0 t}$$

36

Na podstawie twierdzenia o przesunięciu w dziedzinie częstotliwości

$$\mathscr{F}(\boldsymbol{g}(t)) = \frac{1}{2} X(\mathbf{j}(\boldsymbol{\omega} - \boldsymbol{\omega}_0)) + \frac{1}{2} X(\mathbf{j}(\boldsymbol{\omega} + \boldsymbol{\omega}_0)) \quad (3.11)$$

Transformata Fouriera sygnału niosącego wiadomość

Rys. 3.7

Transformata Fouriera sygnału g(t) składa się z dwóch połówek transformaty Fouriera sygnału x(t), z których jedna jest przesunięta o ω_0 a druga o $-\omega_0$

37

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Uogólnienie

$$\mathscr{F}\frac{\mathrm{d}^{n}x(t)}{\mathrm{d}t^{n}} = (\mathrm{j}\omega)^{n}X(\mathrm{j}\omega) \qquad (3.13)$$

Splot sygnałów $x_1(t)$ i $x_2(t)$

$$x(t) = x_1(t) * x_2(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x_1(\tau) x_2(t-\tau) d\tau$$
 (3.14)

Transformata Fouriera splotu sygnałów $x_1(t)$ i $x_2(t)$

$$\mathscr{F}(\mathbf{x}(t)) = \mathbf{X}_{1}(\mathbf{j}\omega)\mathbf{X}_{2}(\mathbf{j}\omega)$$
(3.15)

38

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Twierdzenie o różniczkowaniu

$$\mathscr{F}\left(\frac{dx(t)}{dt}\right) = j\omega X(j\omega)$$
(3.12)

Dowód

Odwrotna transformata Fouriera

$$\mathbf{x}(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{X}(j\omega) \mathbf{e}^{j\omega t} \mathrm{d}\omega$$

 $\mathcal{T}(\mathbf{y}(\mathbf{t})) = \mathbf{V}(\mathbf{i}_{0})$

$$\frac{\mathrm{d}x(t)}{\mathrm{d}t} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} j\omega X(j\omega) \mathrm{e}^{j\omega t} \mathrm{d}\omega \,\mathscr{F}\left(\frac{\mathrm{d}x(t)}{\mathrm{d}t}\right) = j\omega X(j\omega)$$

3.3. Uogólniona transformacja Fouriera

 $\delta(t)$ - impuls Diraca

$$\mathscr{F}(\delta(t)) = \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t) e^{-j\omega t} dt = e^{-j\omega t} \Big|_{t=0} = 1$$
$$\mathscr{F}(\delta(t)) = 1 \qquad (3.16)$$

Transformacja przesuniętego impulsu Diraca

$$\mathscr{F}(\delta(t-t_0)) = e^{-j\omega t_0}$$

Dana transformata Fouriera $F(j\omega) = \delta(\omega)$ pewnej funkcji f(t)

Funkcję f(t) określa odwrotna transformata Fouriera

$$f(t) = \mathscr{F}^{-1}(\delta(\omega)) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \delta(\omega) e^{j\omega t} d\omega =$$
$$= \frac{1}{2\pi} e^{j\omega t} \Big|_{\omega=0} = \frac{1}{2\pi}$$
$$\mathscr{F}\left(\frac{1}{2\pi}\right) = \delta(\omega)$$
$$\mathscr{F}(1) = 2\pi\delta(\omega)$$
(3.17)

.

Dana transformata Fouriera $\mathscr{F}(j\omega) = \delta(\omega)$ pewnej funkcji f(t)

$$f(t) = \mathscr{F}^{-1}(\delta(\omega + \omega_0)) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \delta(\omega + \omega_0) e^{j\omega t} d\omega =$$
$$= \frac{1}{2\pi} e^{j\omega t} \Big|_{\omega = -\omega_0} = \frac{1}{2\pi} e^{-j\omega_0 t}$$
$$39$$

$$\mathscr{F}\left(\mathbf{e}^{-\mathrm{j}\omega_{0}t}\right) = 2\pi\delta\left(\omega + \omega_{0}\right) \tag{3.18}$$

$$\mathscr{F}\left(\mathsf{e}^{\mathsf{j}\omega_0 t}\right) = 2\pi\delta(\omega - \omega_0) \tag{3.19}$$

Transformata Fouriera funkcji $\cos \omega_0 t$

$$\cos \omega_0 t = \frac{1}{2} \left(e^{j\omega_0 t} + e^{-j\omega_0 t} \right)$$

$$\mathscr{F}(\cos\omega_0 t) = \pi \big(\delta(\omega - \omega_0) + \delta(\omega + \omega_0)\big) \quad (3.20)$$

Obraz graficzny transformaty Fouriera funkcji $\cos \omega_0 t$

Rys. 3.8

40

$$\operatorname{Re}(\mathscr{F}(\sin\omega_0 t)) = 0 \tag{3.21}$$

$$\operatorname{Im}(\mathscr{F}(\sin\omega_0 t)) = \pi(\delta(\omega + \omega_0) - \delta(\omega - \omega_0)) \quad (3.22)$$

Obraz graficzny transformaty Fouriera funkcji $\sin \omega_0 t$

Rozkład funkcji okresowej x(t) w szereg Fouriera

$$\mathbf{x}(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \widetilde{\mathbf{c}}_{k} \mathbf{e}^{\mathbf{j}k\omega_{0}t}$$
(3.23)

 \widetilde{c}_k - współczynniki wykładniczej postaci szeregu Fouriera

$$\boldsymbol{X}(\boldsymbol{j}\boldsymbol{\omega}) = \int_{-\infty}^{\infty} \left(\sum_{k=-\infty}^{\infty} \widetilde{\boldsymbol{c}}_{k} e^{\boldsymbol{j}\boldsymbol{k}\boldsymbol{\omega}_{0}t} \right) e^{-\boldsymbol{j}\boldsymbol{\omega}t} dt$$

$$X(j\omega) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \left(\widetilde{c}_k \int_{-\infty}^{\infty} e^{jk\omega_0 t} e^{-j\omega t} dt \right) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \widetilde{c}_k \mathscr{F}\left(e^{jk\omega_0 t} \right)$$
$$\mathscr{F}\left(e^{jk\omega_0 t} \right) = 2\pi\delta(\omega - k\omega_0)$$

41

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

$$X(j\omega) = 2\pi \sum_{k=-\infty}^{\infty} \tilde{c}_k \delta(\omega - k\omega_0) \qquad (3.24)$$

Przykład 3.4

Dany sygnał okresowy s(t)

 $\widetilde{c}_{k} = \frac{1}{T_{s}} \int_{-\frac{T_{s}}{2}}^{\frac{T_{s}}{2}} \delta(t) e^{-jk\omega_{s}t} dt = \frac{1}{T_{s}} \qquad \qquad \omega_{s} = \frac{2\pi}{T_{s}}$

Rozkład sygnału s(t) w wykładniczy szereg Fouriera

$$s(t) = \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} e^{jk\omega_s t}$$
(3.26)

Transformata Fouriera sygnału s(t)

$$S(j\omega) = \frac{2\pi}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(\omega - k\omega_s) = \omega_s \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(\omega - k\omega_s) (3.27)$$

42

Obraz graficzny transformaty Fouriera sygnału s(t) $\mathbf{A} \mathbf{S}(\mathbf{j}\omega)$ ω_{s} ω_{s} ω_{s} ω_{s} ω_{s} ω_{s} ω_{s} $-3\omega_s$ $2\omega_s$ $-\omega_{s}$ 0 ω_{s} $-2\omega_{s}$ $3\omega_s$ ω Rys. 3.11

3.5. Odpowiedź systemu

Politechnika Łódzka tut Automatyki

Dany system liniowy i stacjonarny

Rys. 3.12

Odpowiedź systemu w dziedzinie czasu

$$y(t) = x(t) * h(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x(\tau)h(t-\tau)d\tau =$$

= $\int_{-\infty}^{\infty} h(\tau)x(t-\tau)d\tau$ (3.28)

Odpowiedź systemu w dziedzinie częstotliwości

$$Y(j\omega) = H(j\omega)X(j\omega)$$
(3.29)

$$H(j\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} h(t) e^{-j\omega t} dt = \int_{0}^{\infty} h(t) e^{-j\omega t} dt =$$
$$= \int_{0}^{\infty} h(t) e^{-st} dt \Big|_{s=j\omega} = H(s) \Big|_{s=j\omega}$$

Wyznaczanie transmitancji widmowej

$$H(j\omega) = H(\mathbf{s})|_{s=j\omega}$$
 (3.30)

43

$$H(s) = \frac{1}{s+1}$$

Transmitancja widmowa

$$H(j\omega) = H(s)|_{s=j\omega} = \frac{1}{1+j\omega} = \frac{1}{\sqrt{1+\omega^2}} e^{-j \arctan(3.31)}$$

Transformata Fouriera sygnału wejściowego

$$U_{i}(j\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} u_{i}(t) e^{-j\omega t} dt = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-2t} \mathbf{1}(t) e^{-j\omega t} dt =$$
$$= \int_{0}^{\infty} e^{-(2+j\omega)t} dt = -\frac{1}{2+j\omega} e^{-(2+j\omega)t} \Big|_{0}^{\infty} = \frac{1}{2+j\omega} =$$
$$= \frac{1}{\sqrt{4+\omega^{2}}} e^{-j\operatorname{arctg}^{-1}\frac{\omega}{2}}.$$
$$U_{0}(j\omega) = |U_{0}(j\omega)| e^{j\phi(\omega)}$$

44

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Politechnika Łódzka Instytut Automatyki

4. Transformacja Fouriera sygnałów dyskretnych (DTFT)

4.1. Wprowadzenie

Transformata Fouriera sygnału ciągłego

 $X(j\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\omega t} dt$

$$x(mT_s)$$
 - spróbkowany sygnał $x(t)$
 $X(j\omega) \cong \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(mT_s) e^{-j\omega mT_s} T_s$ (4.1)

$$\widetilde{\omega} = \omega T_s = \frac{\omega}{f_s}$$
 - pulsacja znormalizowana

Oznaczenie: $x(mT_s) = x(m)$

Transformata Fouriera sygnału dyskretnego x(m)

$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(m) e^{-j\widetilde{\omega}m}$$
 (4.2)

Przykład 4.1

Dany sygnał dyskretny

$$x(m) = a^m u(m)$$
 $|a| < 1$

Transformata Fouriera sygnału x(m)

$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=0}^{\infty} a^m e^{-jm\widetilde{\omega}} = \sum_{m=0}^{\infty} (ae^{-j\widetilde{\omega}})^m$$
$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = \frac{1}{1 - ae^{-j\widetilde{\omega}}}$$

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

47

Przykład 4.2

Transformata Fouriera próbki jednostkowej

$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} \delta(m) e^{-j\widetilde{\omega}m} = 1$$

4.2. Właściwości transformacji Fouriera sygnałów dyskretnych

Okresowość

$$X(e^{j(\tilde{\omega}+2\pi)}) = X(e^{j\tilde{\omega}})$$
(4.3)

 $X(e^{(j\widetilde{\omega}+2\pi)}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(m) e^{-jm(\widetilde{\omega}+2\pi)} =$ $= \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(m) e^{-jm\widetilde{\omega}} e^{-jm2\pi} =$ $= \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(m) e^{-jm\widetilde{\omega}} = X(e^{(j\widetilde{\omega})})$

Liniowość

$$x(m) = a_1 x_1(m) + a_2 x_2(m)$$
$$X(e^{j\tilde{\omega}}) = a_1 X_1(e^{j\tilde{\omega}}) + a_2 X_2(e^{j\tilde{\omega}})$$

Przesunięcie

x(m)

$$\hat{x}(m) = x(m-m_{_0})$$
 przesunięty o $m_{_0}$ sygnał $x(m)$

48

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

Dowód

$$\hat{x}(m) = x(m) e^{jm\omega_0}$$

Transformata Fouriera sygnału $\hat{x}(m)$

$$\hat{X}(\mathbf{e}^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(m) \, \mathbf{e}^{jm\omega_0} \, \mathbf{e}^{-jm\widetilde{\omega}} =$$

$$= \sum_{m=-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(m) \, \mathbf{e}^{-jm(\widetilde{\omega}-\omega_0)} =$$

$$= \mathbf{X}(\mathbf{e}^{j(\widetilde{\omega}-\omega_0)})$$
(4.6)

Transformata splotu

Dany splot sygnałów x(m) i y(m)

$$w(m) = x(m) * y(m) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)y(m-k)$$
 (4.7)

49

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

$$\hat{X}(\mathbf{e}^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} X(m-m_0) \mathbf{e}^{-jm\widetilde{\omega}} =$$

$$= \sum_{m=-\infty}^{\infty} X(m-m_0) \mathbf{e}^{-j(m-m_0)\widetilde{\omega}} \mathbf{e}^{-jm_0\widetilde{\omega}}$$
(4.4)

$$\begin{aligned}
\hat{K} &= m - m_{0} \\
\hat{X}(e^{j\widetilde{\omega}}) &= e^{-jm_{0}\widetilde{\omega}} \sum_{k=-\infty}^{\infty} X(k) e^{-jk\widetilde{\omega}} = \\
&= e^{-jm_{0}\widetilde{\omega}} X(e^{j\widetilde{\omega}})
\end{aligned}$$
(4.5)

Przykład 4.3

.

$$\mathbf{x}(\mathbf{m}) = \delta(\mathbf{m} - \mathbf{m}_0), \quad \mathbf{X}(\mathbf{e}^{j\widetilde{\omega}}) = \mathbf{e}^{-j\mathbf{m}_0\widetilde{\omega}}$$

Przesunięcie w dziedzinie częstotliwości

$$x(m) \longrightarrow X(e^{j\tilde{\omega}})$$

Transformata splotu

$$W(e^{j\widetilde{\omega}}) = X(e^{j\widetilde{\omega}})Y(e^{j\widetilde{\omega}})$$
(4.8)

Twierdzenie Parsevala

$$\sum_{m=-\infty}^{\infty} |x(m)|^{2} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |X(e^{j\widetilde{\omega}})|^{2} d\widetilde{\omega} \qquad (4.9)$$

4.3. Odpowiedź dyskretnych systemów liniowych i stacjonarnych

Odpowiedź systemu w dziedzinie czasu

$$y(m) = h(m) * x(m) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} h(k)x(m-k)$$

Na podstawie twierdzenia o transformacie splotu otrzymujemy odpowiedź systemu w dziedzinie częstotliwości

$$Y(e^{j\widetilde{\omega}}) = H(e^{j\widetilde{\omega}})X(e^{j\widetilde{\omega}})$$
(4.10)

50

5. Dyskretna transformacja Fouriera (DFT)

5.1. Wiadomości podstawowe

Definicja:

Dany ciąg $\{f_m\}$ liczb rzeczywistych lub zespolonych:

$$f_0, f_1, \ldots, f_{N-1}$$

Dyskretna transformata Fouriera jest ciągiem $\{F_n\}$

$$F_0, F_1, \dots, F_{N-1}$$

gdzie

$$F_n = \sum_{m=0}^{N-1} f_m w^{-mn}$$
 $n = 0, 1, 2, ..., N-1$ (5.1)

 $w = e^{j\frac{2\pi}{N}}$

Odwrotna dyskretna transformata Fouriera

$$f_m = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} F_n w^{mn}$$
 $m = 0, 1, 2, ..., N-1$

Właściwości DTF

Dla ciągu utworzonego z liczb rzeczywistych i dowolnego $\hat{n} \in \{0, 1, ..., N - 1\}$ zachodzi

$$F_{N-\hat{n}} = F_{\hat{n}}^* \tag{5.2}$$

Przykład 5.1

Dla ciągu

$$f_m = 2$$
 dla $m = 0, 1$ $f_m = 1$ dla $m = 2, 3$
wyznaczyć DFT
Ponieważ $N = 4$, więc $w = e^{j\frac{2\pi}{4}} = e^{j\frac{\pi}{2}} = j$

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Liniowość DFT

DFT kombinacji liniowej sygnałów $\{f_m\}$ oraz $\{g_m\}$

$$\{h_m\} = \{\alpha f_m + \beta g_m\}$$

jest taką samą kombinacją liniową ich transformat

$$\{\boldsymbol{H}_n\} = \{\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{F}_n + \boldsymbol{\beta}\boldsymbol{G}_n\}$$

Dowód

$$H_n = \sum_{m=0}^{N-1} (\alpha f_m + \beta g_m) W^{-mn} = \alpha \sum_{m=0}^{N-1} f_m W^{-mn} + \beta \sum_{m=0}^{N-1} g_m W^{-mn} = \alpha F_n + \beta G_n$$

53

Politechnika Łódzka

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I

5.2. Ciągi okresowe o okresie N

Dyskretną transformatę Fouriera określa się dla ciągu *N* liczb odpowiadającego okresowi

Twierdzenie o przesunięciu

Dany sygnał okresowy $\{f_m\}$ mający dyskretną transformatę Fouriera $\{F_n\}$.

Dyskretna transformata Fouriera sygnału przesuniętego

$$\{f_{m+k}\}$$
 wynosi $\{H_n\} = \{W^{kn}F_n\}$ (5.4)

Przykład 5.2

Dane ciągi okresowe

$$\{f_m\} = \{1, 1, 0, 0\}, \{g_m\} = \{0, 0, 1, 1\}$$

Wyznaczenie dyskretnej tarnsformaty Fouriera ciągu $\{f_m\}$

$$N = 4$$
 $w = e^{j\frac{2\pi}{4}} = j$

$$F_n = \sum_{m=0}^{3} f_m W^{-mn} = \sum_{m=0}^{1} j^{-mn}$$

$$F_0 = 2, \quad F_1 = 1 - j, \quad F_2 = 0, \quad F_3 = 1 + j$$

Bezpośrednie wyznaczenie dyskretnej transformaty Foureira sygnału $\{g_m\}$

$$G_n = \sum_{m=0}^{3} g_m w^{-mn} = \sum_{m=2}^{3} j^{-mn}$$

$$G_0 = 2, \quad G_1 = -1 + j, \quad G_2 = 0, \quad G_3 = -1 - j$$

Zależności pomiędzy sygnałami $\{f_m\}$ i $\{g_m\}$

$$\boldsymbol{g}_m = \boldsymbol{f}_{m-2}$$

54

Wyznaczenie dyskretnej transformaty Fouriera sygnału $\{g_m\}$ na podstawie twierdzenia o przesunięciu $G_n = w^{-2n}F_n = j^{-2n}F_n$ $G_0 = 2, \quad G_1 = j^{-2}F_n = -1 + j, \quad G_2 = F_2 = 0,$

Splot okresowy sygnałów $\{f_m\}$ i $\{g_m\}$ o tym samym okresie *N*

Definicja

$$h_n = f_n * g_n = \sum_{m=0}^{N-1} f_m g_{n-m}$$
 (5.5)

Twierdzenie o spłocie okresowym Dyskretna transformata Fouriera sygnału

$$h_n = f_n * g_n$$

wynosi

$$H_n = F_n G_n \tag{5.6}$$

55

PUItechnika Łódzka Instytut Automatyki

 $G_3 = j^{-6}F_3 = -F_3 = -1 - j$.

6. Próbkowanie sygnałów ciągłych

6.1. Sygnał spróblowany impulsowo

Założenie: sygnały o ograniczonym paśmie

częstotliwości

 $t = mT_s$

Rys. 6.1

Sygnał spróbkowany impulsowo

$$\hat{x}(t) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(mT_s) \delta(t - mT_s) =$$

$$= \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(t) \delta(t - mT_s)$$
(6.1)

Widmo sygnału spróbkowanego impulsowo

$$\hat{X}(j\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} \hat{x}(t) e^{-j\omega t} dt =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} \left(\sum_{m=-\infty}^{\infty} x(t) \delta(t - mT_s) \right) e^{-j\omega t} dt =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\omega t} \sum_{m=-\infty}^{\infty} \delta(t - mT_s) dt$$
(6.2)

56

$$s(t) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} \delta(t - mT_s)$$
 - sygnał okresowy o okresie T_s

Rozkład s(t) w szereg Fouriera

$$\mathbf{s}(t) = \frac{1}{T_s} \sum_{\nu = -\infty}^{\infty} \mathbf{e}^{j\omega_s \nu t}$$
(6.3)

$$\hat{X}(j\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} \left(x(t) e^{-j\omega t} \frac{1}{T_s} \sum_{\nu=-\infty}^{\infty} e^{j\omega_s \nu t} \right) dt \qquad (6.4)$$

$$\hat{X}(j\omega) = \frac{1}{T_s} \int_{-\infty}^{\infty} \sum_{\nu=-\infty}^{\infty} (x(t)e^{-j(\omega-\omega_s\nu)t}) dt \qquad (6.5)$$

Przykład 6.1

Widmo sygnału o ograniczonym paśmie częstotliwości

 $\hat{X}(j\omega)T_s = \sum_{\upsilon=-\infty}^{\infty} X(j(\omega - \omega_s \upsilon))$

Rys. 6.2

57

(6.6)

6.2. Twierdzenie o próbkowaniu (Shannona)

Niech x(t) będzie sygnałem czasu ciągłego o ograniczonym paśmie częstotliwości $(-\omega_0, \omega_0)$. Niech sygnał x(t) będzie reprezentowany za pomocą próbek $x(mT_s)$ wyznaczonych z częstotliwością próbkowania $f_s = \frac{1}{T_s}$, czyli pulsacją $\omega_s = 2\pi f_s$. Jeżeli $\omega_s > 2\omega_0$, to sygnał x(t) może być dokładnie odtworzony na podstawie próbek $x(mT_s)$.

Zjawisko aliasingu. $\hat{x}(j\omega) \cdot \tau_s$ $-\omega_s - \omega_0 - \frac{\omega_s}{2} = 0$ Rys. 6.5

Ø

Widmo sygnału spróbkowanego impulsowo

pomnożone przez T_s dla $\frac{\omega_s}{2} < \omega_0$.

59

7. Transformacja Z

7.1. Wiadomości podstawowe

Definicja

x(n) - ciąg liczbowy (sygnał dyskretny) z – zmienna zespolona

$$X(z) = \sum_{n=0}^{\infty} x(n) z^{-n}$$
 (7.1)

Oznaczenie transformaty Z

$$Z(x(n)) = X(z)$$

Odwrotna transformata Z

$$\boldsymbol{x}(\boldsymbol{n}) = \boldsymbol{Z}^{-1}(\boldsymbol{X}(\boldsymbol{z}))$$

Transformata Fouriera ciągu skończonego

$$X(z) = x(0) + x(1)z^{-1} + x(2)z^{-2} + ... + x(N)z^{-N}$$
 (7.2)

Przykład 7.1

Dana próbka jednostkowa (impuls jednostkowy)

$$\delta(n) = \begin{cases} 1 & \text{dla} & n = 0 \\ 0 & \text{dla} & n \neq 0 \end{cases}$$
(7.3)

Transformata Z próbki jednostkowej

$$Z(\delta(n)) = 1 \tag{7.4}$$

Przykład 7.2

Dany sygnał dyskretny

 $\{x(n)\} = \{1, a, a^2, \dots\}$

61

Transformata *Z* sygnału x(n)

$$X(z) = 1 + az^{-1} + a^2 z^{-2} + ... = \sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{a}{z}\right)^n$$
 (7.5)

X(z) jest granicą szeregu geometrycznego (7.5)

$$X(z) = \frac{1}{1 - \frac{a}{z}} = \frac{z}{z - a}$$
 (7.6)

Dla a = 1 sygnał x(n) staje się dyskretną funkcją jednostkową

Na podstawie (7.6) otrzymujemy

$$Z(1(n)) = \frac{z}{z-1}$$
(7.7)

7.2. Właściwości transformacji Z

Liniowość

 $x_1(n)$, $x_2(n)$ - sygnały dyskretne, $X_1(z) = Z(x_1(n))$, $X_2(z) = Z(x_2(n))$, c_1 , c_2 - stałe

Zachodzi zależność

$$Z(c_1x_1(n) + c_2x_2(n)) = c_1X_1(z) + c_2X_2(z)$$
 (7.8)

Wniosek: transformacja Z jest operacją liniową

Przykład 7.3

Wyznaczyć transformatę Z sygnału

 $x(n) = (0.3)^n - 2(0.5)^n$

62

Korzystając z liniowości transformacji Z oraz ze wzoru (7.6) otrzymujemy

$$X(z) = \frac{z}{z - 0.3} - 2\frac{z}{z - 0.5} = \frac{-z(z - 0.1)}{(z - 0.3)(z - 0.5)}$$

Reguła różniczkowania

Transformacja Z sygnału x(n)

$$X(z) = \sum_{n=0}^{\infty} x(n) z^{-n}$$

Pochodna funkcji X(z)

$$\frac{\mathrm{d}X(z)}{\mathrm{d}z} = -\sum_{n=0}^{\infty} x(n) n z^{-n-1}$$

Po przekształceniach

$$-z\frac{\mathrm{d}X(z)}{\mathrm{d}z}=\sum_{n=0}^{\infty}x(n)nz^{-n}=Z(nx(n))$$

Wzór pozwalający wyznaczyć transformatę Z sygnału n(n)

$$-z\frac{\mathrm{d}X(z)}{\mathrm{d}z} = Z(nx(n)) \tag{7.9}$$

Przykład 7.4

Dany sygnał dyskretny

$$x(n) = \{0, 1, 2, 3, \dots\}$$

Sygnał x(n) wyrażony w kategoriach funkcji jednostkowej 1(n)

x(n) = n1(n)

gdzie

$$\mathbf{1}(n) = \begin{cases} 0 & \text{dla} & n < 0 \\ 1 & \text{dla} & n \ge 0 \end{cases}$$

63

KAPITAŁ LUDZKI NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Obliczenie transformaty *Z* sygnału x(n)

$$Z(x(n)) = Z(n1(n)) = -z \frac{d}{dz} Z(1(n))$$
 (7.10)

Transformata *Z* sygnału 1(n)

$$Z(1(n)) = \frac{z}{z-1}$$
 (7.11)

Transformata Z sygnału x(n) obliczona ze wzoru

(7.10), przy uwzględnieniu (7.11)

$$X(z) = Z(x(n)) = \frac{z}{(z-1)^2}$$
(7.12)

Przykład 7.5

Dany sygnał dyskretny

$$\mathbf{x}(n) = \left\{ \mathbf{e}^{-\mathrm{j}\omega nT} \right\} \tag{7.13}$$

Postać równoważna

$$\mathbf{e}^{-\mathbf{j}\boldsymbol{\omega}\mathbf{n}\boldsymbol{T}} = \left(\mathbf{e}^{-\mathbf{j}\boldsymbol{\omega}\boldsymbol{T}}\right)^{\mathbf{n}}$$

Podstawienie

$$e^{-j\omega T} = a$$

Obliczanie transformaty *Z* sygnału (7.13) na podstawie wzoru (7.6)

$$Z(e^{-j\omega nT}) = \frac{z}{z - e^{-j\omega T}}$$
(7.14)

Analogicznie

$$Z(e^{j\omega nT}) = \frac{z}{z - e^{j\omega T}}$$
(7.15)

Korzystając z (7.14) i (7.15) obliczamy transformatę Z sygnału $\cos n\omega T = \frac{1}{2} \left(e^{jn\omega T} + e^{-jn\omega T} \right)$ $Z(\cos n\omega T) = \frac{1}{2} \left(\frac{z}{z - e^{j\omega T}} + \frac{z}{z - e^{-j\omega T}} \right)$ (7.16)

64

Ogólnie

$$Z(x(n-k)) = (7.17)$$

= $x(-k) + x(-k+1)z^{-1} + ... + x(-1)z^{-(k-1)} + z^{-k}X(z)$

Jeżeli x(n) = 0 dla n < 0, to

$$Z(x(n-k)) = z^{-k} X(z)$$
 (7.18)

7.3. Odwrotna transformacja Z

$$x(n) = Z^{-1}(X(z)) = \frac{1}{2\pi j} \int_{C} X(z) z^{n-1} dz$$

C – krzywa zamknięta na płaszczyźnie zmiennej
 zespolonej z obejmująca początek układu współrzę dnych, leżąca w obszarze zbieżności i mająca
 orientację przeciwną do ruchu wskazówek zegara

66

$$X(z) = -2.5 \frac{z}{z - 0.4} + 2.5 \frac{z}{z - 0.8}$$

Na podstawie liniowości odwrotnej transformaty *Z* oraz wzoru (7.6):

 $x(n) = -2.5 \cdot (0.4)^n + 2.5 \cdot (0.8)^n$

7.4. Splot dyskretny

Dane sygnały $x_1(n)$ oraz $x_2(n)$

Założenie

 $x_1(n) = x_2(n) \equiv 0$ dla ujemnych *n*

Teza

$$Z(x_1(n) * x_2(n)) = X_1(z)X_2(z)$$
 (7.19)

Dowód

$$X(z) = X_{1}(z)X_{2}(z) =$$

$$= (x_{1}(0) + x_{1}(1)z^{-1} + x_{1}(2)z^{-2} + \cdots) \cdot (x_{2}(0) + x_{2}(1)z^{-1} + x_{2}(2)z^{-2} + \cdots)$$
(7.20)

X(z) jest transformatą Z pewnego sygnału x(n)

$$X(z) = x(0) + x(1)z^{-1} + x(2)z^{-2} + \cdots$$
 (7.21)

Porównanie odpowiednich współczynników wyrażeń (7.20) i (7.21) $x(0) = x_1(0)x_2(0)$ $x(1) = x_1(0)x_2(1) + x_1(1)x_2(0)$ $x(2) = x_1(0)x_2(2) + x_1(1)x_2(1) + x_1(2)x_2(0)$

Ogólnie

$$x(n) = \sum_{m=0}^{n} x_1(m) x_2(n-m) =$$
(7.22)
$$= \sum_{m=0}^{\infty} x_1(m) x_2(n-m) = x_1(n) * x_2(n)$$

67

7.5. Systemy dyskretne, liniowe i stacjonarne

Dany system dyskretny o odpowiedzi na próbkę jednostkową, h(n)

$$x(n)$$
 - sygnał wejściowy, $x(n) = 0$ dla $n < 0$;

y(n) - sygnał wyjściowy

Zachodzi wzór (1.23):

$$y(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)h(n-k)$$

Ponieważ x(n) = 0 dla n < 0:

$$y(n) = \sum_{k=0}^{\infty} x(k)h(n-k)$$
 (7.23)

Na podstawie (7.19):

$$Y(z) = H(z)X(z)$$
(7.24)

Dany system opisany równaniem różnicowym

$$a_{0}y(n) + a_{1}y(n-1) + \dots + a_{k}y(n-k) =$$

= $b_{0}x(n) + b_{1}x(n-1) + \dots + b_{p}x(n-p)$ (7.25)

x(n) - sygnał wejściowy, y(n) - sygnał wyjściowy Założenie:

$$x(n) = 0$$
 dla $n < 0$, $y(n) = 0$ dla $n < 0$

Wyznaczamy transformatę Z obu stron równania (7.25)

$$a_0 Y(z) + a_1 z^{-1} Y(z) + \dots + a_k z^{-k} Y(z) =$$

= $b_0 X(z) + b_1 z^{-1} X(z) + \dots + b_p z^{-p} X(z)$

Stąd wynika

$$H = \frac{Y(z)}{X(z)} = \frac{b_0 + b_1 z^{-1} + \dots + b_p z^{-p}}{a_0 + a_1 z^{-1} + \dots + a_k z^{-k}}$$
(7.26)

H(z) - transmitancja systemu dyskretnego

68

Przykład 7.7

Dany jest system dyskretny opisany równaniem różnicowym

$$y(n) - 2y(n-1) = 3x(n), \quad y(-1) = 0, \quad (7.27)$$

gdzie

$$x(n) = 1(n)$$

Wyznaczamy transformatę Z obu stron równania (7.27)

$$Y(z) - 2[z^{-1}Y(z) + y(-1)] = 3 \cdot Z(1(n)) \quad (7.28)$$

Uwzględniając

$$Z(1(n)) = \frac{z}{z-1}$$

w równaniu (7.28) otrzymujemy

$$Y(z) = \frac{3z}{(1-2z^{-1})(z-1)} = \frac{3z^2}{(z-1)(z-2)}$$

Obliczamy odwrotną transformatę Z funkcji Y(z)

$$\frac{Y(z)}{z} = -3\frac{1}{z-1} + 6\frac{1}{z-2}$$
$$Y(z) = -3\frac{z}{z-1} + 6\frac{z}{z-2}$$

Korzystając z (7.6) i (7.7) znajdujemy

$$y(n) = Z^{-1}(Y(z)) = -3 + 6 \cdot 2^{n}$$

Poddając obie strony równania (7.27) transformacji *Z* otrzymujemy

$$Y(z)-2z^{-1}Y(z)=3X(z)$$

Stąd

$$H(z) = \frac{Y(z)}{X(z)} = \frac{3}{1 - 2z^{-1}} = \frac{3z}{z - 2}$$
(7.29)

69

Reprezentacja systemów dyskretnych za pomocą schematów blokowych

Elementy schematów blokowych

Blok

Węzeł sumacyjny

Węzeł rozgałęźny

Przykład 7.8

Utworzyc schemat blokowy systemu opisanego

równaniem różnicowym (7.27)

Równanie (7.27) przepisujemy w postaci

$$y(n) = 3x(n) + 2y(n-1)$$

Schemat blokowy

7**0**

7.6. Rozwiązywanie równań różnicowych

Przykład 7.9

Dane jest równanie różnicowe

$$y(n) - y(n-1) - 2y(n-2) = 1(n) - 0.1 \cdot 1(n-1)$$

z warunkami początkowymi

$$y(-1) = -1, \quad y(-2) = 0.5$$

$$Y(z) - (y(-1) + z^{-1}Y(z)) - -2(y(-2) + y(-1)z^{-1} + z^{-2}Y(z)) = (7.30)$$

$$= X(z) - 0.1(x(-1) + z^{-1}X(z))$$

gdzie

$$x(n) = 1(n)$$
 $X(z) = \frac{z}{z-1}$ $x(-1) = 1(-1) = 0$

Stąd wynika

$$(1-z^{-1}-2z^{-2})Y(z)-y(-1)-2y(-2)-2y(-1)z^{-1} =$$

 $=(1-0.1z^{-1})\frac{z}{z-1}=\frac{z-0.1}{z-1}.$ (7.31)

Podstawiamy warunki początkowe I rozwiązujemy równanie (7.31) względem Y(z)

$$Y(z) = \frac{-1+1-2z^{-1}+\frac{z-0.1}{z-1}}{1-z^{-1}-2z^{-2}} = \frac{-2.1+2z^{-1}+z}{(z-1)(1-z^{-1}-2z^{-2})} = \frac{z(z^2-2.1z+2)}{(z-1)(z+1)(z-2)}$$

71

EUROPEJSKA EUROPEJSKI Z SPOŁECZNY

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Obliczamy odwrotną transformatę Z funkcji Y(z) rozkładając funkcję Y(z)/z na ułamki proste $\frac{Y(z)}{z} = \frac{z^2 - 2.1z + 2}{(z+1)(z-1)(z-2)} = \frac{K_1}{z+1} + \frac{K_2}{z-1} + \frac{K_3}{z-2}$ Wyznaczamy współczynniki K₁, K₂, K₃ $K_1 = \lim_{z \to -1} (z+1) \frac{Y(z)}{z} = \lim_{z \to -1} \frac{z^2 - 2.1z + 2}{(z-1)(z-2)} = 0.85$ $K_2 = \lim_{z \to 1} (z-1) \frac{Y(z)}{z} = \lim_{z \to 1} \frac{z^2 - 2.1z + 2}{(z+1)(z-2)} = -0.45$ $K_3 = \lim_{z \to 2} (z-2) \frac{Y(z)}{z} = \lim_{z \to 2} \frac{z^2 - 2.1z + 2}{(z+1)(z-1)} = 0.6$

Otrzymujemy

$$Y(z) = 0.85 \frac{z}{z+1} - 0.45 \frac{z}{z-1} + 0.6 \frac{z}{z-2} \quad (7.32)$$

Korzystając ze wzorów (7.6) i (7.7) otrzymujemy y(n) = $= 0.85(-1)^{n} - 0.45 \cdot 1(n) + 0.6 \cdot 2^{n}$ n = 0, 1, ...(7.33)

Schemat blokowy systemu opisanego równaniem (7.33)

72

Prezentacja multimedialna współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

7.7. Porównanie transformacji Z oraz transformacji Fouriera (DTFT)

Transformata Fouriera sygnału dyskretnego x(m) wynosi

$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(m) e^{-j\widetilde{\omega}m}$$
(7.34)

Jeżeli x(m) = 0 dla m < 0, to wzór (7.34) przyjmuje postać

$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = \sum_{m=0}^{\infty} x(m) e^{-j\widetilde{\omega}m}$$
(7.35)

Transformata Z tego samego sygnału x(m) wynosi

$$X(z) = \sum_{m=0}^{\infty} x(m) z^{-m}$$
 (7.36)

Politechnika Łódzka Instytut Automatyki Porównując (7.35) i (7.36) otrzymujemy

$$X(e^{j\widetilde{\omega}}) = X(z)\Big|_{z = e^{j\widetilde{\omega}}}$$
 (7.37)

73

Sygnały i systemy dynamiczne. Część I